

Si no hi paro atenció, a l'acabament del curs la frustració que sento es canvia en lament agre. Miraré, però, en comptes d'escriure un article planyent-me dels mòbils i l'efecte devastador en l'escriptura, d'escriure'n un altre sobre el valor d'escriure bé, i de llegir millor.

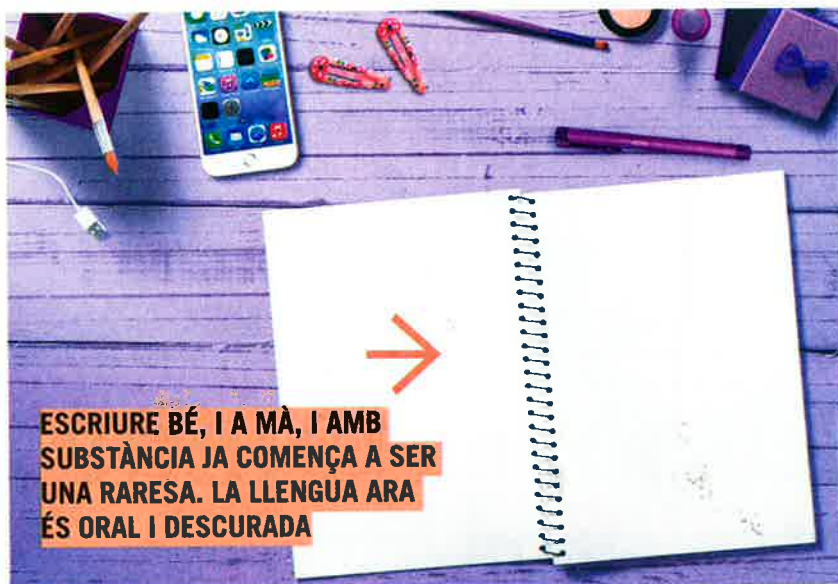
En una reunió de professores m'ensenyen astorades les redaccions d'uns estudiants de Lleida de primer curs d'ESO. Hi veig un fluid de paraules cal·ligràficament mal escrites, sense punts, comes, accents, adjectius. Una mera fluència oral. Com si parlessin i ho transcrivissin sense les normes convencionals que fem servir en escriure.

El tema de la redacció –tot s'ha de dir!– era bastant extravagant: la prohibició del mòbils! Ells que van amb el mòbil a tot arreu. Una gran part d'aquest textos no posseeixen entrellat.

Em diuen que són canvis metodològics; els dic que em sembla que són els mestres. Em diuen que són el nombre d'alumnes, que no permeten pas de corregir redaccions a manta; els munts d'exàmens, que aconsellen de posar preguntes concretes; els recordo com en exàmens de selectivitat de tecnologia no paren atenció a la forma ortogràfica i a la cohesió de les oracions; em diuen l'obvietat que la lectura els ha abocat al *uatsap*.

En fi: que escriure bé, i a mà, amb substància, ja comença a ser una raresa. La fórmula, el mapa, l'equació han guanyat la partida a l'escriptura lineal, en prosa? Als que vam ser educats en la convicció absoluta que escriure i llegir era un valor fort, admetem que els mòbils, els ordinadors i les xarxes han transformat la manera d'escriure, per a bé (la re-

Escriure en temps de còlera

cursivitat) i per mal (l'escriptura sense atenció). Per a uns, ens ha convertit en idiotes; per a d'altres, la llengua ara és oral i descurada. Em diuen que alguns estudiants saben expressar-se millor en públic. M'expliquen que l'emoció per entrar en la geologia és el documental emocionant dels qui es lliuren a la vida científica. Dedueixo que la lletra escrita ha perdut força.

De manera particular ensenyo a escriure un comentari de text a uns estudiants que han suspès l'examen. Tenen bona actitud i són intel·ligents, però ningú els ha ensenyat a ordenar les paraules d'una oració amb criteri ni a puntuar amb una mica de solta.

La seua manera d'escriure és vacil·lant: n'hi ha que no posen un punt i seguit ni per recomanació; n'hi ha que no posseeixen cap idea sobre ordenar una oració: com deia Josep Pla, els dic: subjecte, verb i predicat. M'agrada ensenyar-los com posar els maons de les paraules en una oració, però són poques les estudiants que els agrada escriure. El meu estudiant tendeix a fer frases llargues, inacabables. Ep, tanqui la frase: només li cal un predicat, i un punt.

No m'ho havien ensenyat mai a escola, em diu. L'escola no ensenya a escriure; l'institut no ensenya a escriure. És el moment d'escriure. I fer-ho bé.